

Св. Покрови Українська Католицька Церква
St. Mary's Byzantine Catholic Ukrainian Church

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2 Parish Tel. (705) 675-8244

Website: www.saintmarysudbury.com

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca

<https://www.facebook.com/stmarysukrainiancatholicchurchsudbury>

Pastor: Fr. Petro (Peter) Bodnar

DIVINE LITURGY:

SUNDAY: 9:00 a.m. (Ukrainian) **SUNDAY** 10:30 a.m. (English)

SATURDAY : 4:00 pm (English)

Confession: Before Divine Liturgies 9:00 am and 10:30 am on Sundays or anytime upon request.

Baptisms & Marriages: By prior arrangement (at least 1 year before the marriage date), through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick: Please notify the office if a member of your family is in need of a visit.

April 11, 2021 - Thomas Sunday

Acts 5:12-20

John 20:19-31

Prayer Intentions April 11

- Saturday:** 4:00 pm +Ed Lukie – Emily Lukie
- Sunday:** 9:00 am For Parishioners
- 10:30 am For priests – Barbara-Ann Spak
- Friday:** 6:00 pm Sorokousty / Prayer for the deceased.
- Saturday:** 4:00 p.m. +Ilene Paul Rehaluk
- Sunday:** 9:00 a.m. For Parishioners
- 10:30 a.m. +Anna Stupak (anniv) - family

THANK YOU – to all parishioners who sent their Sunday's collection either by mail or e-transfer. May the good Lord blesses your generosity.

Please Check out the Toronto Eparchy Webpage

[Home - The Ukrainian Catholic Eparchy of Toronto and Eastern Canada \(ucet.ca\)](http://ucet.ca)

The women thought they would find a body to anoint; instead they found an empty tomb. They went to mourn the dead; instead they heard a proclamation of life.

For this reason, the Gospel tells us, the women “were seized with trembling and amazement” (Mk 16:8). Full of fear, trembling, and full of amazement. A fear mingled with joy that took their hearts by surprise when they saw the great stone before the tomb rolled away and inside a young man in a white robe.

Wonder at hearing the words: “Do not be afraid! You seek Jesus of Nazareth, who was crucified. He has risen.” And a message: “He is going ahead of you to Galilee; there you will see him.”

May we too accept this message, the message of Easter. Let us go to Galilee, where the Risen Lord has gone ahead of us. Yet what does it mean “to go to Galilee?”

To go to Galilee means, first, to begin anew. For the disciples it meant going back to the place where the Lord first sought them out and called them to follow him. The place of their first encounter and the place of their first love.

From that moment on, leaving their nets behind, they followed Jesus, listening to his preaching and witnessing the miracles he performed. Yet, though they were always with him, they did not fully understand him. Frequently they misunderstood his words and in the face of the cross they abandoned him and fled.

Even so, the Risen Lord once more appears as the one who goes ahead of them to Galilee. He precedes them. He stands before them and constantly calls them to follow him. He says to them: “Let us start over from where we began. Let us begin anew. I want you to be with me again, in spite of everything”.

In this Galilee, we learn to be amazed by the Lord’s infinite love, which opens new trails along the path of our defeats. He is like this, and he invites us to Galilee to be like this.

This is the first Easter message that I would offer you: it is always possible to begin anew, because there is always a new life that God can awaken in us in spite of all our failures. Even from the rubble of our hearts -- each of us knows, knows the rubble of his own heart.

From the rubble of our hearts, God can create a work of art; from the ruined remnants of our humanity, God can prepare a new history. He never ceases to go ahead of us: in the cross of suffering, desolation and death, and in the glory of a life that rises again, a history that changes, a hope that is reborn. In these dark months of the pandemic, let us listen to the Risen Lord as he invites us to begin anew and never lose hope.

Going to Galilee also means setting out on new paths. It means walking away from the tomb. The women were looking for Jesus in the tomb; they went to recall what they had experienced with him, which was now gone forever. They went to indulge in their grief.

There is a kind of faith that can become the memory of something once beautiful, now simply to be recalled. Many people -- we too -- experience such a "faith of memories," as if Jesus were someone from the past, an old friend from their youth who is now far distant, an event that took place long ago, when they attended catechism as a child. A faith made up of habits, things from the past, lovely childhood memories, but no longer a faith that moves me, or challenges me.

Going to Galilee, on the other hand, means realizing that faith, if it is to be alive, must get back on the road. It must daily renew the first steps of the journey, the amazement of the first encounter. And it must continue to trust, not thinking it already knows everything, but embracing the humility of those who let themselves be surprised by God's ways.

We are afraid of God's surprises; we are often afraid that God will surprise us. And today the Lord invites us to let ourselves be surprised.

Let us go to Galilee, then, to discover that God cannot be filed away among our childhood memories, but is alive and filled with surprises. Risen from the dead, Jesus never ceases to amaze us.

This, then, is the second message of Easter: faith is not an album of past memories; Jesus is not outdated. He is alive here and now. He walks beside you each day, in every situation you are experiencing, in every trial you have to endure, in your deepest hopes and dreams. He opens new doors when you least expect it, he urges you not to indulge in nostalgia for the past or cynicism about the present. Even if you feel that all is lost, please let yourself be open to amazement at the newness Jesus brings: he will surely surprise you.

Going to Galilee also means going to the peripheries. Galilee was an outpost: the people living in that diverse and disparate region were those farthest from the ritual purity of Jerusalem. Yet that is where Jesus began his mission. There he brought his message to those struggling to live from day to day, proclaiming this message to the excluded, the vulnerable and the poor. There he brought the face and presence of God, who tirelessly seeks out those who are discouraged or lost, who goes to the very peripheries of existence, since in his eyes no one is least, no one is excluded.

The Risen Lord is asking his disciples to go there even today. He asks us to go to Galilee, to this "real Galilee". It is the settings of daily life, the streets we travel every day, the corners of our cities. There the Lord goes ahead of us and makes himself present in the lives of those around us, those who share in our day, our home, our work, our difficulties and hopes.

In Galilee we learn that we can find the Risen One in the faces of our brothers and sisters, in the enthusiasm of those who dream and the resignation of those who are discouraged, in the smiles of those who rejoice and the tears of those who suffer, and above all in the poor and

those on the fringes. We will be amazed how the greatness of God is revealed in littleness, how his beauty shines forth in the poor and simple.

And this is the third message of Easter: Jesus, the Risen Lord, loves us without limits and is there at every moment of our lives. Having made himself present in the heart of our world, he invites us to overcome barriers, banish prejudices and draw near to those around us every day in order to rediscover the grace of everyday life.

Let us recognize him here present in our Galilees, in everyday life. With him, life will change. For beyond all defeats, evil and violence, beyond all suffering and death, the Risen One lives and the Risen One guides history.

Sister, brother, if on this night you are experiencing an hour of darkness, a day that has not yet dawned, a light dimmed or a dream shattered, go open your heart with amazement to the message of Easter: "Do not be afraid, he has risen! He awaits you in Galilee".

Your expectations will not remain unfulfilled, your tears will be dried, your fears will be replaced by hope. For the Lord always goes ahead of you, he always walks before you. And, with Him, life always begins anew.

Tags: [Pope Francis](#), [Easter Vigil](#), [Holy Week 2021](#)

Свято Благовіщення Пречистої Діви Марії, яке є одним із найбільших дванадцяти свят, Церква називає початком нашого спасіння. Уся християнська благовість, що є початком Євангелія, доброї новини для людини і світу, починається сьогодні, зазначив Глава Церкви.

Проповідник звернув увагу на зміст події Благовіщення, про яку чуємо у сьогоднішньому Євангелії, і закликав поміркувати над словами ангельського привіту, який до Марії промовив Гавриїл. У ньому, переконаний Глава Церкви, прихована велика сила для кожного, хто вірує. «"Радуйся, благодатна, Господь з Тобою" є словами, які червоною ниткою проходять крізь усі священні книги Святого Письма, – зауважив проповідник і додав: – Коли людині погано, вона запитує, де є Бог. Відповідь на це фундаментальне питання кожної людини всіх часів і народів дає Господь Бог, який, посилаючи певних людей, каже: "Я з тобою"».

За словами Глави Церкви, таке запевнення присутності Бога було ключем успіху певного завдання і місії, яку Господь доручає різним особам, через яких творить історію спасіння. Блаженніший Святослав наголосив, що радість, яку сьогодні благовістує Пречистій Діві Марії архангел Гавриїл, полягає саме в тому, що Бог є і буде з нами. Навіть більше, Він буде джерелом цієї радості.

«Свято Благовіщення, яке ми сьогодні святкуємо, є запевненням присутності Бога з людиною. Благовіщення – це момент вочлнення Божого Сина. Бог вже не просто є поруч із

людиною. Бог стає людиною. Сьогодні причиною нашої радості є те, що з нами Бог, який присутній у кожному нашому зусиллі, у кожній нашій проблемі, навіть у кожній нашій сльозі, у кожному нашому смутку. Він, особисто будучи там, змінює зміст усього того, що людина може переживати. Він каже сьогодні людині і світу: "Радуйся, бо Я з тобою", – підкреслив Отець і Глава УГКЦ.

Блаженніший Святослав звернув увагу, що сьогодні слова ангельського привіту по-особливому звучать у Благовіщенському маленькому дерев'яному храмі на березі Дніпра. Відтак він пригадав історію присутності церкви на цьому місці: «Свого часу Блаженніший Любомир почув заклик, благовіщення особливої Божої присутності, і йому тоді Бог сказав: "Іди і будуй, повертай осідок Глави Церкви назад додому... Іди, шукай місця для Божого храму... Іди, Я буду з тобою"».

Тоді Блаженніший Любомир, продовжив Глава УГКЦ, сказав до всіх нас: «Коли людина готова чинити добро, вона стає дуже сильною». Ми сьогодні в цьому храмі дякуємо за добру новину, яку тоді прийняв Блаженніший Любомир. Дякуємо за те, що Дух Святий зійшов на це місце, а сила Всевишнього отінила і отінює нас.

«"Радуйся, Господь з тобою!" Ці слова звучать сьогодні для нас як неможлива місія. Адже ми сьогодні, – каже Блаженніший Святослав, – святкуємо Благовіщення на піку всесвітнього плачу і смутку. Ми сьогодні більше плачемо, ніж радіємо. Плачемо, хоронячи наших рідних і близьких, наших молодих, плідних священників, дияконів. Ми сумуємо і переживаємо, коли отримуємо вістку, що в когось підвищилася температура; хтось є в небезпеці смерті».

Як ми у таких обставинах, запитує Глава УГКЦ, можемо сприйняти цей благовіст? Як ми можемо сьогодні радіти? Запитання «Боже, де Ти є? Ти з нами?» знову виринає у глибині людського серця. Це запитання знову і знову виринає, коли ми чуємо про небезпеки нагромадження війська і зброї на кордонах України. Це запитання ставили і ставлять наші люди на окупованих територіях і в Криму: «Боже, чи Ти про нас забув? Чи Ти про нас пам'ятаєш? Де Ти є?».

«У святі Благовіщення Господь Бог дає нам євангельську і дуже глибоку відповідь на фундаментальне питання про те, де є Бог, коли нам погано, – відповідає проповідник і додає: – Господь нам сьогодні каже, що чинити добро можна навіть тоді, коли ти плачеш. Бути благословенним і відкритим прийняти силу Духа Святого можна навіть тоді, коли весь світ плаче і сумує. Бути благословенним можна в найтяжчі моменти особистої історії й історії

світу. Бо християнство – це релігія воплочення. Щоразу, як ми втілюємо нашу віру в наші особисті життєві рішення, то стаємо доброю новиною для Церкви, України і світу».

Відтак Глава Церкви пригадав, що у свято Благовіщення Українська Греко-Католицька Церква традиційно дякує Богові за дар життя і молиться за ще не народжене життя. «Сьогодні найбільше людей у сучасній історії людства помирає не в лікарнях, не на полі військових сутичок. Найбільше людей сьогодні гине в лоні власної матері», – підкреслив він.

«Тому сьогодні помолімося за ті родини, за тих жінок, які мають відвагу прийняти дар нового життя, зігріти його, виносити і народити світові. Подякуймо Богові і за дар власного життя.

Візьмімо за нього повноту відповідальності в часи навіть цієї страшної та непередбачуваної хвороби», – попросив Блаженніший Святослав.

«Нехай сила Всевишнього осінить кожну віруючу людину. Нехай Пречиста Діва Марія, яка сьогодні зачинає вічного Бога у своєму лоні, буде нашою учителькою віри і благовісницею вселенської християнської радості», – побажав духовний лідер українців.

Департамент інформації УГКЦ,

фото з архіву

«Ми є патріаршою Церквою за суттю, а за формою щоразу повніше нею живемо», – Блаженніший Святослав

Ми щоразу повніше починаємо функціонувати саме як патріарша Церква. Патріарша Церква – це Церква, яка об'єднує не лише окремі єпархії, а й різні митрополії.

Митрополія – структура надєпархіяльна, а патріархат – структура надмитрополича.

За цих десять років дуже зрушилися вперед у цьому напрямку. Тільки в Україні за ці десять років ми маємо три нові митрополії – реальні, не титулярні...

Про це сказав Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, в [інтерв'ю для видання LB.ua](#), відповідаючи на запитання про те, наскільки за ці десять років скоротився шлях УГКЦ до набуття статусу власного патріархату?

«Очевидно, коли йдеться про те, ким є предстоятель, який об'єднує митрополії в Україні, Польщі, Канаді, США, Бразилії – то це патріарх», – зазначив Блаженніший Святослав.

При цьому він пояснив, що замало мати митрополії, такий Синод, який ми маємо сьогодні, як про це сказав Папа Франциск у 2019 році: «Замало мати Синод, треба бути Синодом». «Тому ті структури, які ми розвиваємо, треба ще навчитися правильно використовувати, жити ними і правильно формувати ту помісність, про яку ми говоримо. Тому, думаю, ми є патріаршою Церквою за суттю, а за формою щоразу повніше нею живемо. Думаю, визнання дійсності патріаршої Церкви, якою ми є, буде наступним етапом», – сказав Предстоятель УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

На Інтерактивній карті УГКЦ уже більше 3190 позначок

На Інтерактивну карту УГКЦ нанесено вже 3193 позначки. Зокрема це 43 собори, 2399 храми, парафії та душпастирства (з них 2006 у Євразії, 344 у Північній Америці, 28 - Південній Америці та 21 в Австралії), 462 дерев'яних храми (у тому числі 437 в Європі), 152 каплиці, 101 монастир, 29 навчальних закладів та 7 музеїв.

Інтерактивна карта УГКЦ — це проект Департаменту інформації УГКЦ, покликаний позначити на онлайн-карті найважливіші об'єкти Української Греко-Католицької Церкви, а саме: катедральні собори, парафії, окремі церкви, каплиці монастирі та монаші згромадження, навчальні заклади, музеї, душпастирства та чинні громади. Значною мірою інформацію про позначки на Інтерактивній карті адміністрація сайту отримує завдяки допомозі вірних та духовенства УГКЦ по цілому світу.

Робота із наповнення карти УГКЦ постійно триває. Щоби долучитися до наповнення та актуалізації карти, Ви можете писати на електронну скриньку проекту mapugcc@gmail.com а також на фейсбук-сторінку <https://www.facebook.com/mapugcc/>.

Повна інформація про осередок УГКЦ мала б містити такі пункти:

1. назва парафії або храму (каплиці, монастиря, навчального закладу) + населений пункт, область (або країна)
2. координати
3. підпорядкування (деканат або протопресвітерство; єпархія або екзархат)
4. фотографія
5. адреса

6. контактний телефон
7. контактна електронна адреса
8. вебсайт (також сторінки у соцмережах)
9. розклад богослужінь
10. час сповіді
11. час, коли храм відчинений
12. коротка історія парафії і храму
13. сучасне життя парафії (спільноти, події, заходи)
14. чи є в храмі мощі святих, чудотворне джерело (каплиці), чудотворна ікона.

Департамент інформації УГКЦ